

јединица, да имају свој устав и организацију државне власти, значи њихово самоорганизовање и по томе се оне и разликују од других, нижих територијалних јединица и колективитета који немају то право на самоорганизовање. Иако у принципу федералне јединице имају своје уставе, то није случај у свим федерацијама, што се објашњава тиме да они нису израз суверене, уставотворне власти, већ се доносе у оквиру државноправног поретка федерације који је установљен савезним уставом. Зато и ако постоје ови устави федералних јединица, они су слабије правне снаге од савезног устава и не смеју му противуречити јер би то угрозило суштину федерације и, у крајњој линији, онај федерални дух који се у савезној држави осигурава по принципу „мноштвом кроз јединство и јединством кроз мноштво“. Свакако да се федералне јединице својим уставом приближавају као државе федерацији јер на основу њега самостално успостављају своју организацију власти, државни апарат који обухвата све државне органе преко којих се врше функције државне власти. Ови државни органи федералних јединица су самостални у вршењу својих надлежности, односно функција које им припадају и не подлежу никаквом мешању или контроли од стране федерације сем што њихови акти подлежу правној контроли или контроли уставности и законитости због које морају да буду сагласни са савезним правним актима, односно поретком. Државна организација федералних јединица, установљена њиховим уставима, мора да буде једнообразна или, боље рећи, сагласна организацији државне власти федерације и да почива на истим организационим начелима јер без тога не би постојало нити би се одржало друштвено, економско, политичко и свако друго јединство федерације.

Баш захваљујући овом праву на самоорганизовање и поседовање самосталне државне организације, федералне јединице (иако нису државе) се подижу до нивоа државе па се може говорити и о њиховом „властитом праву“ или „властитој моћи заповедања“.

г) Расподела надлежности између федерације и федералних јединица

Расподела надлежности између федерације и федералних јединица представља једно од кључних питања федерације од чијег решења зависи и сам карактер и стабилност федералне државе. Или, још прецизније речено, у самој расподели надлежности или начину како је извршена огледа се и сама мера остваривања федерације – тежња ка лабавијој или чвршћој федерацији.

Баш по овом обележју расподеле надлежности федерација се (пored